

РЕШЕНИЕ

№ 2022

гр. София, 13.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **13819** по описа за **2019** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. Ц. Г., лично и като управител на Адвокатско дружество „Г. и Съдружници“, против решение № 271961 от 12.11.2019г., постановено по н.а.х.д. № 13409/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К № 2479576 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на А. Ц. Г., законен представител на Адвокатско дружество „Г. и Съдружници“, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 (сто) лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити доводи, че обжалваното решение е незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон. По същество оплакванията са, че адвокатското дружество, чийто законен представител е касаторът, е ползвател, а не собственик на процесното МПС. Освен това не са събрани доказателства, че проверката на системата за видеоконтрол е извършена по правилата на чл. 47, ал. 1, т. 1-3 от Закона за измерванията, както и че това е сторено от лице по чл. 50 от с.з. Иска се отмяна на решението, както и отмяна на потвърдения с него ЕФ.

Ответникът – СДВР отдел „Пътна полиция” не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 20.11.2018 г. в 06:04 ч. в [населено място], по [улица]срещу плувен център „М. Л.“ с посока на движение от телевизионната кула към посолство на Р. била засечена скорост на движение на МПС – „Т. А.” с рег. [рег.номер на МПС] от 80 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) при разрешена такава – 50 км/ч в населено място, т.е. превишение на скоростта от 30 км/ч. Нарушението било установено с техническо средство „S. L. E. 400“, заснемащо нарушения по ЗДвП и работещо в отсъствие на контролен орган на автоматичен режим.

За така установеното превишаване на скоростта е издаден електронен фиш на А. Г., в качеството му на законен представител на Адвокатско дружество „Г. и съдружници“, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП му е наложено наказание "глоба" в размер на 100 лева.

С обжалваното решение въззивният съд е потвърдил електронния фиш, като е приел, че същият отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание, установени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а вмененото на жалбоподателя нарушение е доказано по несъмнен начин.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено с материалния закон.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция.

Законосъобразни са изводите на въззивния съд, че при съставяне на оспорения електронен фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната му. Електронният фиш съдържа всички реквизити, изчерпателно посочени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Налице е конкретно и ясно описание на нарушението – посочена е датата и часът, както и мястото на извършване на нарушението, установената, респ. разрешената скорост. Налице е правна квалификация на нарушението и санкционната разпоредба.

Видно от удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 09.10.4823 стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, тип „S. E. 400“ е от одобрените за използване типове средства за измерване до 06.10.2019г. Приложен е и протокол от проверка № 81-С-И./07.11.2018г. на БИМ, съгласно който стационарната видео-радарна система с идент. № 1035EAA4010800EO, № от ДР 4823 отговаря на метрологичните изисквания и дава допустима грешка при измерване на скоростта от 3 км/ч. Описаните доказателства са напълно достатъчни, за да се приеме, че на датата на заснемане на нарушението и засичане на скоростта на движение - 20.11.2018г., техническото средство е бил технически изправно /в срока на периодичния контрол/ да засича и заснема пътни нарушения.

Засечената скорост на движение на МПС е от 80 км/ч, с отчетения толеранс от 3%, което означава, че водачът се е движил с превишена скорост, над максимално установената, за каквото нарушение е наказан с електронния фиш. Санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП предвижда глоба във фиксиран размер от 100 лв. за водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, при превишаване от 21 до 30 км/ч, поради което не следва да се обсъжда въпроса за редуциране на нейния размер.

Касационната инстанция напълно споделя изводите на СРС досежно субекта на административнонаказателната отговорност. Действително от доказателствата по делото е видно, че собственик на процесния автомобил е [фирма], а негов ползвател е Адвокатско дружество „Г. и съдружници“. В случая собственикът е предоставил превозното средство за ползване по силата на лизингов договор за продажбата му на адвокатско дружество, чийто управител и законен представител е касаторът.

Именно с цел да се избегне ангажиране отговорността на лизингодателя за нарушения, които са извършени от лизингополучателя или от физическо лице, на което юридическото лице-лизингополучател е предоставило фактическото управление на автомобила, лизингодателят се е възползвал от предоставената правна възможност в свидетелството за регистрация на МПС изрично да бъде посочен лизингополучателят – ползвател на автомобила. Противно на нормалната житейска логика е лизингодателят да разполага с информация и да може да посочи към конкретен момент кой е управлявал превозно средство – негова собственост, но ползващо се трайно и постоянно от трето лице – лизингополучател. Единствено у ползвателя на автомобила е възможно да съществува, респективно – да се търси знание кое е лицето, управлявало към конкретен момент процесния автомобил.

Именно с оглед избягване на една продължителна и тромава процедура, при която първоначално издаденият електронен фиш се връчва на лизингодателя, който от своя страна прави възражение, че автомобилът е лизингов и се ползва от конкретен лизингополучател, който обективно може да предостави информация за действителния извършител на административното нарушение, лизингодателят се е възползвал от предоставената правна възможност да посочи лизингополучателя в свидетелството за регистрация на МПС и процедурата по установяване на действителния нарушител, чиято отговорност трябва да бъде ангажирана да бъде съкратена, като издаденият електронен фиш се издава на ползвателя на автомобила.

Нормата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП следва да се тълкува във връзка с тази на чл. 188, ал. 1, изр. 1 ЗДвП, която урежда алтернативност в субекта на отговорността (собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство). Това тълкуване е съобразено и с целта на регламентираната в закона процедура по установяване на действителния извършител на конкретното нарушение посредством подписване на декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП - да бъде наложено наказание и да бъде санкциониран този, който е извършил конкретно административно нарушение, а не да се санкционира собственикът, респективно ползвателят на автомобила, без същият да е извършил административното нарушение. В случая управителят на Адвокатско дружество „Г. и съдружници“, което дружество е регистриран ползвател на автомобила, не е подал декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП в изискуемия срок, в която да посочи действителния извършител на нарушението, поради което законосъобразно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна

проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от № 271961 от 12.11.2019г., постановено по н.а.х.д. № 13409/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: